

Petra Widžová, *Příběh poutního místa v Chlumu sv. Maří, Praha 2014*

Posudek vedoucího práce.

Jako vedoucí BP jsem měla možnost sledovat po téměř dva roky „vývoj“ tématu práce a postup a pokroky ve výzkumu Petry Widžové, a proto ráda hned zpočátku vysoce hodnotím nadšení i pracovní nasazení autorky, jejíž dílo rozhodně neskončí v propadlišti dějin FHS, nýbrž vyústí v konkrétní a praktické využití při rekonstrukci našeho národního památkového bohatství. Paní Widžová se totiž rozhodla pro kariéru památkáře a tudíž i svůj výzkum a bakalářskou práci zaměřila k tomuto cíli.

Téma poutního místa v Chlumu sv. Maří však nastolilo daleko více otázek jak z naší starší, tak zejména nejnovější historie, otevřelo problematiku národní paměti a identity tohoto specifického místa v pohraničí, takže práce paní Widžové dalece přesáhla „památkářskou studii“ a ukázala hned několik cest k dalšímu bádání. Vzhledem k tomu, že se jedná prakticky o pole neorané, o originální práci, musela se autorka vypořádat s velkým množstvím archivního materiálu, který doplnila dalšími prameny, jako dobovými periodiky, paměťmi a podobně. Již tento aspekt práce, ne vždy obvyklý u bakalářského stupně, je nutno vysoce ocenit, neboť dílo přináší naprosto nové poznatky z dosud nepublikovaných materiálů.

Cílem paní Widžové bylo postihnout osud barokní památky poutního místa Chlumu sv. Máří v době po únoru 1948, zachytit změny postoje komunistického režimu k této památce, dobové debaty o její opravě a využití, vliv ideologie na „život“ tohoto místa spjatého s církví a vírou, stejně jako dějiny památkové péče v této lokalitě. Nicméně téma přineslo nutnost zpracovat i další otázky: vztah komunistického režimu k církvi a k jejím stavebním objektům, k církevním památkám, způsob řešení péče o takovéto památky, dilema jak zachránit památku a současně ji využít k ideologickým cílům komunistického režimu, v neposlední řadě také problém vztahu Čechů a Němců v poutním místě nárokovaném oběma národnostmi, žijícími navíc v dané době ve státech oddělených železnou oponou.

Paní Widžová si s uvedenými otázkami dobře poradila. Po velmi pěkném úvodním rozboru použitých pramenů a literatury, na němž autorka ukázala skutečně fundovanou znalost „svých“ pramenů a práce s nimi, včetně úskalí, která mohou představovat, následuje část věnovaná historii a stavebnímu vývoji poutního místa do konce druhé světové války. Hlavní část práce představují kapitoly zaměřené na poválečný vývoj místa, komunistický stát a jeho kontrolu církve, památkovou péči v této době a konkrétní příklad

tohoto vývoje na Chlumu sv. Máří. Právě tyto stránky práce ukazují na základě mikrohistorické analýzy konkrétní příklad způsobů jakými pracovalo komunistické památkářství, úřad pro věci církevní, snahy přeměnit původní poutě v propagaci dobové ideologie, popřípadě je přehlušit či úplně zrušit, jaké debaty se na úřadech vedly ohledně otázky jak naložit s církevní stavbou, jaké argumentace se používalo, jaké názory a nápady se vyskytly v konkrétní rovině. Autorka navíc práci doplnila o bohatý fotografický materiál dokládající stav památky v jednotlivých letech, a o vlastní fotografickou dokumentaci Chlumu v současnosti.

Rozsáhlost tématu a pramenů musela jednoznačně vést k tomu, že některá autorkou „nakousnutá“ témata nejsou dostatečně rozvedena, nicméně paní Widžová hodlá ve výzkumu své tematiky pokračovat i při magisterském studiu. Bakalářskou práci paní Petry Widžové hodnotím vzhledem k originalitě tématu a bohatství zpracovaného pramenného materiálu známkou *výborně (1)*.

PhDr. Martina Ondo Grečenková, Dr.

Historický modul FHS UK